

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה key-מקרא:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

נזיר-מי שאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	כח:
האיש מדיר את בנו בניזיר, ואין האשה מדרת את בנה בניזיר.													■	כה:
כיצד? גילה או שגילחוהו קרוביו, מיחה או שמיחו קרוביו, היתה לו בהמה מופרשת - החטאת תמות, והעולה תקרב עולה, ושלמים יקרבו שלמים, ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין לחם													◊	כה:
היו לו מעות סתומין - יפלו לנדבה, מעות מפורשים, דמי חטאת - ילכו לים המלח, לא נהנין ולא מועלין, דמי עולה - יביאו עולה ומועלין בהן, דמי שלמים - יביאו שלמים, ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין לחם.													◊	כה:
איש אין, אבל אשה לא, מאי טעמא?													◊	כה:
הלכה היא בניזיר	רבי יוחנן:												◊	כה:
כדי לחנכו במצות.	רבי יוסי ברבי חנינא אמר ריש לקיש:												◊	כט:
אי הכי, אפלי אשה נמי?													◊	כט:
איש חייב לחנך בנו במצות, ואין האשה חייבת לחנך את בנה.	קסבר: [ריש לקיש]												◊	כט:
בשלמא לרבי יוחנן, דאמר הלכה היא בניזיר, אמטו להכי בנו אין, בתו לא, אלא לריש לקיש, אפילו בתו בנו חייב לחנכו, בתו אינו חייב להנכה.	קסבר: [ריש לקיש]												◊	כט:
בשלמא לרבי יוחנן, דאמר הלכה היא בניזיר, אהכי בניירות אין, בנדרים לא, אלא לריש לקיש, אפילו נדרים נמי?													◊	כט:
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא בנדרים דלית ליה ניוול, אלא אפילו בניירות דאית ליה ניוול, אפילו הכי חייב לחנכו.	[ריש לקיש]												◊	כט:
בשלמא לרבי יוחנן, דאמר הלכה היא בניזיר, היינו דקתני מיחה או שמיחוהו קרוביו, אלא לרבי יוסי בר חנינא אמר ריש לקיש, כל כמיניהון קרובים דאמרין ליה לא תיגמריה מצות?													◊	כט:
כל חינוך דלא חשיב לא נחא ליה.	קסבר: [ריש לקיש]												◊	כט:
בשלמא לרבי יוחנן, דאמר הלכה היא בניזיר, משום הכי מגלח ועביד הקפה, אלא לר' יוסי בר חנינא אמר ר"ל כדי לחנכו במצות, הא קעביד הקפה													◊	כט:
הקפת כל הראש מדרבנן, וחינוך מדרבנן, ואתי חינוך דרבנן ודחי הקפה דרבנן.	קסבר: [ריש לקיש]												◊	כט:
בשלמא לרבי יוחנן, דאמר הלכה היא בניזיר, אהכי מגלח מייתי קרבן, אלא לרבי יוסי ברבי חנינא אמר ריש לקיש כדי לחנכו במצות, הא קא מייתי חולין לעזרה													◊	כט:
חולין בעזרה לאו דאורייתא.	קסבר: [ריש לקיש]												◊	כט:
בשלמא לרבי יוחנן, דאמר הלכה היא בניזיר, אהכי כי מיטמא מייתי קרבן ציפרין ואכיל כהן מליקה, אלא לרבי יוסי ברבי חנינא אמר ריש לקיש, הא קאכיל נבילה													◊	כט:
כרבי יוסי בר' יהודה:	קסבר: [ריש לקיש]												◊	כט:
דאין שהיטה לעוף מן התורה, וחולין בעזרה לאו דאורייתא.	[רבי יוסי בר' יהודה]												◊	כט:
וסבר רבי יוסי הכי?													◊	כט:
מנין לחטאת העוף שהיא באה על הספק שאינה נאכלת? תלמוד לומר: (ויקרא טו) והזב את זובו לזכר ולנקבה, מקיש נקבה לזכר, מה זכר מביא קרבן על הודאי, אף נקבה מביאה קרבן על הודאי ומה זכר מביא על הספק, אף נקבה מביאה על הספק ומה זכר - ממין שהוא מביא על הודאי מביא על הספק, אף נקבה - ממין שהיא מביאה על הודאי מביאה על הספק	והתניא, ר' יוסי ברבי יהודה:												◊	כט:
אי מה זכר מביא קרבן ונאכל, אף נקבה מביאה קרבן ונאכל													◊	כט:
אמרת? לא, אם אמרת בזכר - שכן איסור אחד, תאמר בנקבה ששני איסורין?													◊	כט:
מאי שני איסורין? לאו איסור נבילה וחולין בעזרה													◊	כט:
ודילמא מחייב עליה, משום דמיתחזי כתרין איסורין מדרבנן.	מתקף לה רב אחא בריה דרב איקא:												◊	כט:
לימא כתנאי:													◊	כט:

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה	מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

Talmud Navigator

נזיר- מי שאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עד מתי מדיר את בנו בנוזר? עד שיביא שתי שערות, דברי רבי	[רבי]								◊			
עד שיגיע לעונת נדרים	רבי יוסי ברבי יהודה:								◊			
מאי לאו תנאי היא									◊			
הלכה היא בנוזר, ואע"ג דהגיע לעונת נדרים, מדיר ליה ואילך עד דמיתתי שתי שערות	דרבי סבר:								◊			
ור' יוסי ברבי יהודה דאמר עד שיגיע לעונת נדרים									◊			
כדי לחנכו במצות, וכיון דנפיק מרשותיה תו לא מייחב	סבר: רבי יוסי ברבי יהודה								◊			
לא, דכולי עלמא - הלכה היא בנוזר, והכא במופלא הסמוך לאיש קמפלגי,	אמרי:								!			
מופלא הסמוך לאיש דרבנן, ואתיא דאורייתא דהיא דרבנן	רבי סבר:								!			
מופלא הסמוך לאיש דאורייתא.	רבי יוסי ברבי יהודה סבר:								!			
ואיבעית אימא: דכולי עלמא - כדי לחנכו במצות, ומופלא הסמוך לאיש דרבנן היא,									!			
אתי חינוך דרבנן דהוי מופלא הסמוך לאיש דרבנן	רבי סבר:								!			
ור' יוסי בר' יהודה דאמר עד שיגיע לעונת נדרים									!			
לא אתי חינוך דרבנן דהוי מופלא הסמוך לאיש.	קסבר: רבי יוסי ברבי יהודה								!			
לימא הני תנאי כי הני תנאי												◊
מעשה ברבי חנינא שהדירו אביו בנוזר, והביאו לפני רבן גמליאל, והיה רבן גמליאל בודק לידע אם הביא שתי שערות אם לא הביא	דתניא: [ת"ק]								◊			
לידע אם הגיע לעונת נדרים אם לאו	רבי יוסי:								◊			
רבי, אל תצטער לבדוקני, אם קטן אני - אהיה בשביל אבא, אם גדול אני - אהיה בשביל עצמי	אמר לו: רבי חנינא											
עמד רבן גמליאל ונשקו על ראשו, אמר: מובטח אני בזה שמורה הלכה בישראל	[רבן גמליאל]								◊			
לא היו ימים מועטים עד שהורה הוראה בישראל.	אמרו:								◊			
בשלמא לרבי יוסי, דאמר עד שיגיע לעונת נדרים, היינו דקאמר אם קטן אני אהיה בשביל אבא, אלא לרבי, דאמר עד שיביא שתי שערות, ואם גדול אני אהיה בשביל עצמי, הא ברשותיה דאבוה קאים?									◊			
אלא, דאמר אהא בשביל אבא אהא בשביל עצמי, אי איתתי שתי שערות מעיקרא - קאים בנוירות דיליה, ולבסוף - קאים בנוירות דאבוה.									!			
ואי איתתי במצעי מאי? הניחא לר' יוסי בר' יהודה, דאמר עד שיגיע לעונת נדרים, אלא לרבי, דאמר עד שיביא שתי שערות, מאי איכא למימר?									◊			
לרבי ליכא תקנתא - עד דיתב דיליה ויתב דאבוה.	אמרו:								!			
האיש מגלח על נזירות אביו, ואין האשה מגלחת על נזירות אביו.												מ
כיצד? מי שהיה אביו נזיר, והפריש מעות סתומים על נזירותו ומת, ואמר הריני נזיר על מנת שאגלח על מעות אבא	[רבנן]								◊			
הרי אלו יפלו לנדבה, אין זה מגלח על נזירות אביו.	רבי יוסי:								◊			
איזהו שמגלח על נזירות אביו? מי שהיה הוא ואביו נזירים, והפריש אביו מעות סתומים לנזירותו ומת - זה הוא שמגלח על נזירות אביו.	[רבי יוסי]								◊			
מ"ט?												ג
הלכה היא בנוזר.	רבי יוחנן:								!			
פשיטא, מאי למימרא דבן יורש את אביו, בת לא?									◊			

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה ■ מקרא-key:	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

נזיר-מי שאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא צריכא דלית ליה אלא בת, מהו דתימא יורשין גמירין לה, קא משמע לן הלכה.											◊	ל.
פליגי רבנן עליה דר' יוסי או לא פליגי? ואם תימצי לומר פליגי, ארישא או אסיפא?	איבעיא להו:										^	ל:
כיצד אמרו האיש מגלח על נזירות אביו? מי שהיה אביו נזיר, והפריש אביו מעות לנזירותו ומת, ואמר הריני נזיר על מנת שאגלח על מעות אבא - זהו שמגלח על מעות אביו אבל מי שהיה הוא ואביו נזירים, והפריש אביו מעות לנזירותו ומת - הרי אלו יפלו לנדבה, דברי ר' יוסי	ת"ש: [רבי יוסי]										◊	ל:
זה הוא שמגלח על מעות אביו.	ר' אליעזר ור' מאיר ורבי יהודה:										◊	ל:
יש לו שני בנים נזירים, מהו? הילכתא גמירין לה, כל דקדים מגלח, או דילמא ירושה גמירין לה ופלגא הוי?	בעי רבה:										^	ל:
בכור ופשוט, מאי? הילכתא גמירין לה, והילכך לא בעי גלוחי לפום מאי דשקיל, או דילמא ירושה היא, וכי היכי דשקיל פי שנים הכי מגלח?	בעי רבא:										^	ל:
ואם תימצי לומר ירושה היא ולפום דשקיל מגלח, ובחולין הוא דאית ליה פי שנים אבל בהקדש לא, או דילמא כיון דקני ליה לגלוח, לא שנא?	[רבא]										^	ל:
אביו נזיר עולם והוא נזיר סתם, אביו נזיר סתם והוא נזיר עולם, מאי? כי גמירין הילכתא בסתם נזירות, או דילמא לא שנא?											^	ל:
ואם תימצי לומר הכא אידי ואידי נזירות טהרה											^	ל:
אביו נזיר טמא והוא נזיר טהור, אביו נזיר טהור והוא נזיר טמא, מאי?	בעי רב אשי:										^	ל:
תיקו.											■	ל:
הדרן עלך מי שאמר.											◊	

מירמא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:
--	--

Talmud Navigator

נזיר-בית שמאי		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מירמא	מאן דאמר												
הקדש טעות - הקדש	בית שמאי:											■	ל. מ
אין הקדש.	בית הלל:											■	לא. ל.
כיצד? אמר שור שחור שיצא מביתו ראשון הרי הוא הקדש, ויצא לבן - בית שמאי אומרים: הקדש	[בית שמאי]											■	לא. ל.
אינו הקדש.	בית הלל:											■	לא. ל.
דינר זהב שיעלה בידי ראשון הרי הוא הקדש, ועלה של כסף - בית שמאי אומרים: הקדש	[בית שמאי]											■	לא. ל.
אינו הקדש.	בית הלל:											■	לא. ל.
חבית של יין שתעלה בידי ראשונה הרי היא הקדש, ועלתה של שמן - בש"א: הקדש	[בית שמאי]											■	לא. ל.
אינו הקדש.	בית הלל:											■	לא. ל.
הקדש כו.	בית שמאי:											■	לא. ל.
מאי טעמייהו דבית שמאי?												▲	לא. ל.
דילפינן תחלת הקדש מסוף הקדש, מה תמורה אפי' בטעות, אף הקדש אפי' בטעות.	[בית שמאי]											■	לא. ל.
הני מילי תמורה, אבל אחותי הקדש בטעות לא מחתינן.	בית הלל:											■	לא. ל.
ולב"ש, מה אילו אמר ה"ז תחת זה לחצי היום, מי הוויא תמורה מההיא שעתא? אלא עד דמטי חצי היום הוויא דהוויא תמורה, ה"נ לכי מיגליא מילתא												⚡	לא. ל.
לכך נאמר ראשון, לכשיצא ראשון.	רב פפא:											!	לא. ל.
והא שור שחור קאמר, מי לא עסקינן דלית ליה אלא הא?												⚡	לא. ל.
לא צריכא, דאית ליה תרין תלתא.												!	לא. ל.
א"כ, שיצא בראשון מיבעי ליה.	ובית הלל:											■	לא. ל.
האי הקדש בטעות הוא? הקדש בכונה הוא	רבא מברניש לרב אשי:											⚡	לא. ל.
משום דאטעייה לדיבוריה קמא.												!	לא. ל.
וסברי ב"ש הקדש בטעות לא הוי הקדש?												⚡	לא. ל.
מי שנדר בנזיר ונשאל להכמים והתירו, והיתה לו בהמה מופרשת - תצא ותרעה בעדר	והתנן:											⚡	לא. ל.
אי אתם מודים שהקדש בטעות הוא, ותצא ותרעה בעדר?	אמרו ב"ה לב"ש:											⚡	לא. ל.
מכלל דסברי ב"ש: הקדש בטעות הוי הקדש												⚡	לא. ל.
אלא ב"ה הוא דקא טעו, סברי: טעמייהו דב"ש, משום דהקדש בטעות הוי הקדש, ואמרי להון ב"ש: לאו משום הקדש בטעות הוא, אלא משום דאטעייה לדיבוריה קמא.												!	לא. ל.
וסברי ב"ש הקדש בטעות לא הוי הקדש?												⚡	לא. ל.
הוי מהלכין בדרך ואחד בא כנגדן, ואמר אחד הריני נזיר שוה פלוני, ואחד אמר הריני נזיר שאין זה פלוני, הריני נזיר שאחד מכם נזיר, שאין אחד מכם נזיר, ששניכם נזירים, שכולכם נזירים - בש"א: כולם נזירים	תא שמע: [בית שמאי]											⚡	לא. ל.
והא הכא הקדש בטעות הוא, וקתני: כולם נזירים												⚡	לא. ל.
סברי ב"ש: הקדש בטעות הוי הקדש מהכא, מההיא לא.	אמרי:											!	לא. ל.
לא קס"ד דקאים בצפרא, אלא הכא במאי עסקינן - דקאים בטיהרא ואמר שור שחור שיצא מביתו ראשון ליהוי הקדש, ואמרו ליה לבן נפק, ואמר להון אי הוה ידענא דלבן נפק לא אמרי שחור.	אביי:											!	לא. ל.
ומי מצית אמרת דקאים בטיהרא עסקי?												⚡	לא. ל.
דינר של זהב שיעלה	והקתני:											⚡	לא. ל.
תני: שעלה.												!	לא. ל.

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:
---	---

Talmud Navigator

מאן דאמר	מירא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לב
מאן דאמר	מירא												
מערש - רב נחמן אמר: טעותו ולא כוונתו	מירא												לב
רב חסדא ורבה בר רב הונא:	מירא												לב
רבא לרב נחמן:	מירא												לב
רב שימי בר אשי:	מירא												לב
ולא היא, דהקדש בדעתא דמריה תלי.	מירא												לב
מי שנדר בנויר, והלך להביא את בהמתו ומצאה שנגנבה, אם עד שלא נגנבה בהמתו נזר - הרי זה נזיר, ואם משנגנבה בהמתו נזר - אינו נזיר	מירא												מ
וזו טעות טעה נחום המדי, כשעלו נזירים מן הגולה ומצאו בהמ"ק חרב, אמר להם נחום המדי: אילו הייתם יודעין שבהמ"ק חרב, הייתם נזורים? אמרו לו: לא, והתירין נחום המדי	מירא												לב:
כל שנזר עד שלא חרב בהמ"ק - נזיר, ומשחרב בהמ"ק - אינו נזיר.	מירא												לב:
רבה:	מירא												לב:
דתנן: [רבי אליעזר]	מירא												לב:
אוסרין.	מירא												לב:
אע"ג דאמור רבנן אין פותחין בנוול, אבל פותחין בתנאי נולד.	מירא												לב:
ה"ד?	מירא												לב:
אמרי להון: אילו אתא איניש ואמר לכוון דהרב בהמ"ק, מי הוה נדריתון?	מירא												לב:
אי הואי התם, הוה אמינא להון הכתיב: (ירמיהו ז) היכל י"י היכל י"י המה - זה מקדש ראשון ומקדש שני	מירא												לב:
נהי דידעין להון דיחרוב, מי יודעין לאימתי.	מירא												לב:
ולא ידעין לאימתי? והכתיב: (דניאל ט) שבועים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך	מירא												לב:
ואכתי מי ידעין בהי יומא?	מירא												לב:
הוה מהלכין בדרך ואחד בא כנגדן, אמר אחד מהן הריני נזיר שזה פלוני, ואחד אמר הריני נזיר שאין זה פלוני, הריני נזיר שאחד מכם נזיר, שאין אחד מכם נזיר, ששניכם נזורים, שכולכם נזורים - בית שמאי אומרים: כולן נזירין	מירא												לב:
אינו נזיר אלא מי שלא נתקיימו דבריו	מירא												לב:
אין אחד מהם נזיר.	מירא												לב:
הרתיע לאחוריו - אינו נזיר	מירא												לב:
יאמר אם היה כדברי הריני נזיר חובה, ואם לאו הריני נזיר נדבה.	מירא												לב:
מי שלא נתקיימו דבריו, אמאי הוי נזיר?	מירא												לב:
אימא: מי שנתקיימו דבריו.	מירא												לב:
כגון דאמר אי נמי לאו פלוני הוא אי הוי נזיר, ומאי לא נתקיימו דבריו? לא נתקיימו דבריו הראשונים אלא דבריו אחרונים.	מירא												לב:
הרתיע לאחוריו - אינו נזיר כל.	מירא												לב:
טעמא משום דהרתיע לאחוריו, הא אתי לקמן הוי נזיר	מירא												לב:
מני?	מירא												לב:

מקרא- key: ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review ^ שאלה- challenge ! תירוץ- answer O מעשה- story ◆ חולקים- disputants	מימרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer O מעשה- story ◆ חולקים- disputants
---	---

Talmud Navigator

מקרא- key:	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										לד.			
נזיר- בית שמאי																
	אילמא ר' טרפון														◊	לד.
	מי הוי נזיר? כיון דבשעתא דקא נזר לא ידע אי פלוני הוא ואי לא, מי חלה עליה נזירות?														◊	לד.
	אין אחד מהן נזיר, לפי שלא נתנה נזירות אלא להפלאה	והתניא, ר' יהודה אומר משום ר' טרפון:													◊	לד.
	אלא ר"י דכרי הוא														◊	לד.
	הריני נזיר על מנת שיהא בכרי הזה מאה כור, והלך ומצאו שננגב או שאבד, ר"ש אוסר	דתניא: [רבי שמעון]													◊	לד.
	מתיר	רבי יהודה:													◊	לד.
	כיון דאילו לא נגנב דלמא הוו ביה מאה כור והוי נזיר, השתא נמי הוי נזיר	ר"ש סבר:													◊	לד.
	והכא נמי כיון דאי אתא לקמן וידעינן דפלוני הואי הוי נזיר, השתא נמי הוי נזיר.														◊	לד.
	ראה את הכוי ואמר הריני נזיר שזה חיה, הריני נזיר שזה אינו חיה, הריני נזיר שזה בהמה, הריני נזיר שאין זה בהמה, הריני נזיר שזה חיה ובהמה, הריני נזיר שאין זה לא חיה ולא בהמה, הריני נזיר שאחד מכם נזיר, הריני נזיר שאין אחד מכם נזיר, הריני נזיר שכולכם נזירין - הרי כולן נזירין.														◊	לד.
	תשעה נזירים	תני חדא:													◊	לד.
	תשע נזירות	תניא אידך:													◊	לד.
	בשלמא תשעה נזירין, כגון דהוי גברי טפי, דאיתפיס ואזיל ביה, אלא תשע נזירות אחד גברא היכי משכחת לה?														◊	לד.
	בשלמא שית משכחת לה כדתנן, אבל תלת היכי משכחת לה?														◊	לד.
	כגון דאמר הריני נזיר ונזירות הכל עלי.	רב ששת:													◊	לד.
	הדרן עלך בית שמאי.														◊	לד.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא- key:	

Talmud Navigator

נזיר-שלשה מינין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
שלשה מינין אסורין בנוזיר: הטומאה, והתגלחת, והיוצא מן הגפן.												■	לד.
וכל היוצא מן הגפן מצטרפין זה עם זה.												■	לד.
ואין חייב עד שיאכל מן הענבים כזית.												■	לד.
עד שישתה רביעית יין	במשנה ראשונה:											■	לד.
אפ"ל שרה פיתו ביין ויש בה כדי לצרף כזית - חייב.	רבי עקיבא:											■	לד.
וחייב על היין בפני עצמו, ועל הענבים בפני עצמן, ועל החרצנים בפני עצמן, ועל הזגים בפני עצמן	[רבנן]											■	לד.
אין חייב עד שיאכל שני החרצנים וזג.	רבי אלעזר בן עזריה:											■	לד.
אלו הן החרצנים ואלו זגים? החרצנים - אלו החרצנים, הזגים - אלו הפנימים, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]											■	לד.
שלא תטעה, כזוג של בהמה, החיצון זוג והפנימי עינבל.	רבי יוסי:											■	לד.
שלשה מינין אסורין בנוזיר, הטומאה כו'.												■	לד.
היוצא מן הגפן אין, גפן עצמו לא												■	לד.
מתני' דלא כר"א												■	לד.
אפילו עלין ולולבין במשמע.	דתניא, רבי אלעזר:											■	לד.
איכא דאמרי לה אסיפא:												■	לד.
אינו חייב אלא עד שיאכל מן הענבים כזית	[סיפא]											■	לד.
מן הענבים אין, מהגפן עצמו לא												■	לד.
מתני' דלא כר"א												■	לד.
אפילו עלין ולולבין במשמע.	דתניא, רבי אלעזר:											■	לד.
במאי קמיפלגי?												^	לד.
דריש ריבוי ומיעוטי	רבי אלעזר:											■	לד.
דרשי כללי ופרטי.	רבנן:											■	לד.
רבי אלעזר דריש רבוי ומיעוטי: (במדבר ו) מיין ושכר יזיר - מיעט, מכל אשר יעשה מגפן היין - ריבה, מיעט וריבה - ריבה הכל, מאי ריבה? ריבה כל מילי, מאי מיעט? מיעט שבישתא.												■	לד.
ורבנן דרשי כללי ופרטי: מיין ושכר יזיר - פרט, מכל אשר יעשה מגפן היין - כלל, מהרצנים ועד זג - חזר ופרט, פרט וככל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש פרי ופסולת פרי, אף כל פרי ופסולת פרי.												■	לד.
אי מה הפרט מפורש פרי גמור, אף כל פרי גמור												;	לד.
אמרת? א"כ, מה הניח לך הכתוב במשמעו שלא אמרו? ענבים לחים ויבשים הא כתיבי, יין וחומץ הא כתיבי, הא אין עליו לזון כלשון אחרון אלא כלשון ראשון.												!	לד.
ומאחר שסופינו לרבות כל דבר, מה תלמוד לומר מהרצנים ועד זג?												;	לד.
לומר לך: כל מקום שאתה מוצא פרט וכלל, אי אתה רשאי למשכו ולדונו כעין הפרט, אלא נעשה כלל מוסף על הפרט, עד שיפורט לך הכתוב כדרך שפרט לך בנוזיר.												!	לד.
מה הפרט מפורש פרי ופסולת פרי, אף כל פרי ופסולת פרי.	אמר מר:											■	לד.
פרי - עינבי.												■	לד.
פסולת פרי מאי היא?												^	לד.
חומץ.												!	לד.
אף כל פרי מאי היא?												^	לד.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נזיר-שלשה מינין	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
גוהרקי.										!		◇	לה:
אף כל דפסולת פרי מאי היא?										^		◇	לה:
לאיתויי עינבי דכרין.	רב כהנא:									!		◇	לה:
ועד זג - אמר רבינא: לאיתויי דבין הבינים.	[רבינא]									■		◇	לה:
אי מה הפרט מפורש פרי גמור, אף כל פרי גמור	אמר מר:									ז		< ◇	לה:
אמרת? א"כ, מה הניח הכתוב במשמעו שלא אמרו? ענבים לחים ויבשים הא כתיבי, יין וחומץ הא כתיבי, הא אין עליך לדון כלשון אחרון אלא כלשון ראשון.										!		< ◇	לה:
ומאחר שסופינו לרבות כל דבר, מה ת"ל מחרצנים ועד זג?										ז		< ◇	לה:
לומר לך: כל מקום שאתה מוצא פרט וכלל, אי אתה רשאי למושכו ולדונו כעין הפרט, אלא נעשה כלל מוסף על הפרט, עד שפירוש לך הכתוב כדרך שפרט לך בנזיר, מחרצנים ועד זג.										!		< ◇	לה:
ל"א אלעזר בן עזריה, דקא מוקים להאי מחרצנים ועד זג, לומר שאינו חייב עד שיאכל ב' חרצנים וזג, פרטא מנא ליה?										ז		◇	לה.
סבר לה כרבי אלעזר, דדריש מיעט וריבה.										!		◇	לה.
ואי בעית אימא: כרבנן, דאי סלקא דעתך כדאמר רבי אלעזר בן עזריה, ליכתביה רחמנא להאי מחרצנים ועד זג גבי פרטי, למאי הלכתא כתיביה בתר כלל? שמע מינה למידייניה בכלל ופרט.										!		◇	לה.
ואימא: כוליה להכי הוא דאתא										ז		◇	לה.
א"כ, לכתוב או שני חרצנים או שני זגים או חרצן וזג, למאי הלכתא כתב רחמנא מחרצנים ועד זג? שמע מינה למידרש ביה כלל ופרט, ואיכא נמי למידרש ביה: עד שיאכל שני חרצנים וזג.										!		◇	לה.
ורבי אלעזר דדריש מיעט וריבה, פרט וכלל ופרט מנא ליה?										^		◇	לה.
נפקא ליה מהאי קרא: (שמות כב) וכי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה - פרט, וכל בהמה - כלל, לשמור - חזר ופרט, פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט.	רבי אבהו:									!		◇	לה.
נפקא ליה מהאי קרא: (ויקרא א) ואם מן - פרט, הצאן - כלל, כבשים ועזים - חזר ופרט, פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט.	רבא:									!		◇	לה.
ולילף מן הדין קרא: (ויקרא א) מן - פרט, הבהמה - כלל, בקר וצאן - חזר ופרט, פרט וכלל ופרט אי אתה דן אלא כעין הפרט	רב יהודה מדיסקרתא לרבא:									ז		◇	לה.
מן האי ליכא למשמע מינה, דאי מהתם, הוה אמינא הבהמה - חיה בכלל בהמה.	א"ל: [רבא]									!		◇	לה.
חיה בכלל בהמה? הא כתיב בקר וצאן, והוה ליה פרט וכלל, ואי אתה דן אלא כעין הפרט.	א"ל: [רב יהודה מדיסקרתא]									ז		◇	לה.
ומנלן דהכי הוא?										^			לה:
(דברים יד) ונתת הכסף בכל אשר תאוו נפשך - כלל, בבקר ובצאן וביון ובשכר - פרט, ובכל אשר תשאלך נפשך - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש פרי מפרי וגידולי קרקע, אף כל פרי מפרי וגידולי קרקע.	דתניא:									!		◇	לה:
מכדי כלל ופרט וכלל כעין פרטא דיינינן, כללא בתרא מאי אהני?										ז		◇	לה:
אהני לאוסופי כל דדמי ליה.										!		◇	לה:
ותו, פרט וכלל ופרט כעין הפרט דיינינן, פרטא בתראה מאי אהני?										ז		◇	לה:
אי לא פרטא בתראה, ה"א נעשה כלל מוסף על הפרט.										!		◇	לה:
ומכדי תרין כללי ופרטא ותרין פרטי וכללא כעין פרטא דיינינן, מאי איכא ביני וביני?										ז		◇	לה:
איכא, דאילו תרתין כללי ופרטא - אי איכא פרטא דדמי ליה אפילו בחד צד מרבינן, תרי פרטי וכללא - אי איכא פרטא דדמי משני צדדין מרבינן, בחד צד לא מרבינן.										!		◇	לה:

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוק-! proof-ראיה-
--	---

Talmud Navigator

נזיר-שלשה מינין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מכדי פרט וכלל נעשה כלל מוסף על הפרט ואיתרבי כל מילי, ומיעט וריבה נמי ריבה הכל ואיתרבי כל מילי, מאי איכא בין מיעט וריבה לפרט וכלל?										◊		לה:
איכא, דאילו פרט וכלל - מרבינן אפילו עליו ולולבין, ומיעט וריבה - לולבין אין, עליו לא.										!		לה: